

Onder de loep:
een boek over je leven

‘Voor mijn depressies was een reden:
ik werd niet gehoord’

In haar boek *Doorbreek de stilte* vertelt Ellie Maarse hoe het was om te moeten zwijgen over haar autisme. Wat het met haar heeft gedaan, dat zij niet werd geaccepteerd. Het boek pleit voor openheid over mentale stoornissen en is voor Ellie een rehabilitatie en therapie tegelijk.

kon niet uitleggen dat zij het hectische leven en de spelregels daarvan niet begreep. Dat leidde bij haar tot zware depressiviteit en tot suïcidaliteit. “De stilte is vooral de stilte van mijn familie die voor en na mijn diagnose heeft gezwegen. In die zin is het boek een rehabilitatie, alsof ik een aanklacht heb willen indienen. Met de diagnose heb ik duidelijk willen maken dat er voor mijn depressies een reden was. Ik werd niet gehoord. Als ik lees dat iemand een eind aan zijn leven heeft gemaakt, dan weet ik dat die persoon niet goed werd gezien, er niet mocht zijn of in ieder geval dat gevoel had.”

De familie bleef stil

Ellie heeft het boek met een soort van ‘moeten’ geschreven. “Het was een therapie. Het was heel fijn om stap voor stap door mijn leven te gaan en op die manier allerlei zaken te kunnen loslaten. Daardoor heb ik anderen durven vertellen over de periodes van depressiviteit. Want het verleden bleef me te veel bezighouden en ik vond dat ik verder moest.” Het waren vele moeilijke jaren voor Ellie. Op een bepaald moment besloot Ellie met haar familie te breken, hoewel zij met één zus goed contact is blijven houden. Ook na het verschijnen van het boek bleef het stil. De kinderen van haar broers en zussen hebben wel gereageerd. Ellie: “Daar heb ik veel steun van gehad. Zij waardenen

het, dat ik het boek heb geschreven. Sommigen hebben zelfs aangegeven autisme te herkennen in hun directe omgeving.” Vooral haar familie heeft zij willen zeggen: “Dit is mijn leven en mijn leven is zo gelopen, omdat mijn handicap niet werd onderkend.”

Respect voor mijn moeder

Ellie: “Mensen komen niet uit de kast, er wordt namelijk heel snel geoordeeld en veroordeeld. Daarom houden mensen hun mond. Ook werd autisme lange tijd niet herkend, vooral niet bij vrouwen. Er is inmiddels enorm veel kennis over autisme, maar praktische hulp krijgen is vaak moeilijk. Ook wordt er vaak meer óver dan mét mensen met autisme gesproken.” In al haar lijden keerden de mensen zich van haar af, maar Ellie had nooit het idee dat zij alleen was. “Mijn geloof speelde een rol en ik ben in moeilijke tijden geholpen door een pastor. Met hem kon ik praten over wat er speelde bij mijn depressiviteit.”

De grootste meerwaarde van het schrijven van het boek, vindt Ellie, is dat zij veel respect voor haar moeder heeft gekregen. “Ik denk dat mijn moeder een Asperger was. Wat moet het voor haar moeilijk zijn geweest om zo’n groot gezin te runnen. Over mijn moeder dacht ik: We hebben heel lang een problematische verstandhouding gehad, maar nu is het goed. Ik accepteer wat er is gebeurd en kan het nu achter me laten.”

Doorbreek de stilte

In dit levensverhaal vertelt Ellie dat zij zich lang heeft afgevraagd, waarom zij twee keer in een ernstige depressie is geraakt. Zij voelde zich altijd ‘anders’. Als zij binnen haar gezin te maken krijgt met autisme, blijkt uit onderzoek dat ook zij autisme heeft. Zij is dan 64 jaar.

Ellie werd in 1949 geboren, is getrouwd en heeft 2 kinderen. Zij heeft bij de NVA de partnercontactgroepen in de regio Utrecht helpen opzetten en bij de informatie- en advieslijn gewerkt. Zij maakt deel uit van een groep vrouwen met autisme, heeft een bestuursfunctie bij een stichting voor jongeren en volwassenen met autisme en is lid van een cliëntenraad.

Regelmatig verschijnen er boeken met levensverhalen van mensen met autisme. Zij vertellen hun persoonlijke verhaal, bedoeld om het te delen met de wereld. Ellie Maarse, een volwassen vrouw met autisme, zette ook haar levensverhaal op papier en gaf het in eigen beheer uit. Waarom deed zij dat en wat levert het haar op? “Mensen, kom eens uit de kast, beken eens kleur,” zegt Ellie. “Het is moeilijk om over zaken als autisme te praten, maar dat moeten we doorbreken. Iedereen praat zonder problemen over lichamelijke beperkingen, maar op geestelijk gebied gaat de deur dicht.” Zij heeft het daar heel moeilijk mee gehad. Deels, omdat lange tijd niet duidelijk was waaraan zij zo leed. Zij kon in haar thuissituatie niet praten over haar angsten. Zij

‘Ik kon niet uitleggen dat ik het hectische leven niet begreep’

Doorbreek de stilte

Bestel in onze eigen webshop: Autismeshop.com

De NVA ontvangt 10% van iedere aankoop, zonder dat u hiervoor extra betaalt!

